

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14	Utgitt 8 april	1936
--------	----------------	------

Regler for innbetaling m. v. av kulturavgift. 1936
 Utferdiget av Landbruksdepartementet 20 mars 1936 i 20 mars.
 medhold av lov om skogvern av 12 februar 1932 med til-
 leggslov av 7 juni 1935 §§ 34 og 46.

I.

Om avgiftens beregning.

Avgiften — 1% av det åvirkedes bruttoverdi — skal svares av alt virke som åvirkes til salg eller industriell produksjon.

Ved salg av fremdrevet virke skal kulturavgiften be-
 regnes av salgsprisen på vanlig leveringssted for virke fra
 vedkommende skog (ved vassdrag, jernbane eller hovedvei).

Ved salg av virke på rot skal kulturavgiften beregnes
 av salgsprisen på rot med tillegg av 75 % eller med tillegg
 av driftsutgiftene til vanlig leveringssted, hvis disse behørig
 legitimeres.

Ved fremdrift av virke fra egen skog til egen industriell
 bedrift blir virkets pris å beregne efter årets pris for ved-
 kommende sort virke, levert på vanlig leveringssted for ved-
 kommende skog.

Skogrådet bestemmer om avgiften for umerket over-
 liggende salgsvirke skal beregnes og betales straks eller først
 når det er solgt.

II.

Om avgivelse av opgaver.

Eier av skog og enhver som har åvirket, plikter på
 den måte og innen den frist som skogrådet bestemmer, å
 innsende opgave over det kvantum virke som fremdrives
 til salg eller industriell produksjon i hvert driftsår. Med
 oppgavene skal følge opplysning om virkets bruttoverdi i ufor-
 edlet stand på vanlig leveringssted samt hvem virket er
 solgt til, og for øvrig alle fornødne opplysninger til bedøm-
 melse av den opførte verdi.

20 mars.

Opgave over de i siste kalenderår utførte kulturarbeider og over de hertil medgåtte beløp, innsendes til skogrådet eller til den som skogrådet bestemmer og innen den av skogrådet fastsatte frist. Bidrag av offentlige eller halv-offentlige midler medtas ikke i opgaven.

Skjema for åvirkningsoppgave og oppgaver vedkommende utførte kulturarbeider fåes hos vedkommende skogråd.

Opgave over utførte kulturarbeider kan forlanges legitimert ved utgiftsbilag eller attestasjon av troverdig mann.

Kjøper, annammer, måleforening, tømmersalgsforening og fløtningsforening plikter på forespørsel fra skogopsynet å meddele de opplysninger som kreves vedkommende kjøpt, annammet, målt eller fløtet virke.

III.

Om avgiftens innbetaling.

Den som har foretatt åvirkning plikter å innbetale avgiften til vedkommende skogråd innen 4 måneder efter driftsårets utgang — dette regnet fra 1 juli til 30 juni. Dog kan skogrådet bestemme at kjøper eller salgorganisasjon skal tilbakeholde kulturavgiften og innbetale den direkte til vedkommende skogråd eller til den som skogrådet bestemmer. Sådant pålegg om tilbakeholdelse og innbetaling av avgift kan også gis for avgift som skogeier skylder fra tidligere år.

Skogrådets krav om tilbakeholdelse av kulturavgift kan ikke omfatte skogeier som i de siste 3 år for egne midler har utført godkjente kulturarbeider for større beløp enn den skyldige kulturavgift, og som overfor skogrådet fremsetter anmodning om å bli fritatt for tilbakeholdelse.

Avgift som er påbudt tilbakeholdt skal innbetales innen 1 måned efter at oppgjør for virket er levert. Med innbetalingen skal følge opgave over skogeierens navn, virkets art, kvantum og bruttoverdi. Skjema for avgivelse av disse oppgaver fåes hos skogrådet eller fylkesskogselskapet.

IV.

Forskjellige bestemmelser.

All innbetalt kulturavgift i herredet innsettes på en dertil bestemt bankbok i autorisert sparebank eller annen av vedkommende fylkesskogselskap godkjent bank. Utbetaling skjer efter anvisning av skogrådets formann, som er ansvarlig for den til skogrådet innbetalte avgift.

Skogrådet skal føre regnskap over kulturavgiftene i den hertil av skogstyret utarbeidede protokoll. I protokollen

anføres det i driftsåret åvirkede kvantum virke, dettes brutto- 20 mars.
verdi og kulturavgiftens størrelse. Likeledes anføres inn- og utbetalte kulturavgifter samt hvilke beløp der for vedkommende skogeiendom er anvendt til godkjente kulturarbeider. Bidrag til kulturarbeider av offentlige eller halvoffentlige midler medregnes ikke. Hvis det et år er utført kulturarbeider for større beløp enn 1 % av bruttoverdien av det utdrevne virke til salg eller industriell produksjon, kan det overskytende beløp fratrekkes i kulturavgiftene for de efterfølgende tre år. Inn- og utbetalinger av kulturavgifter skal dessuten, om overopsynet finner det fornødent, føres i særskilt kassabok.

Angående frigivelse av kulturavgift og fritagelse for å erlegge sådan henvises til bestemmelsene i § 34 i skogvernloven.

Innvunne renter av innbetalte kulturavgifter kan benyttes til å dekke kommunens andel i utgiftene med skogopsynet i herredet, fortrinsvis til bestridelse av eventuelle utgifter til innkreving og bokførsel av kulturavgiften og til skogrådets kontormessige arbeide.

V.

I kraftttredelses- og straffebestemmelser.

Disse regler trer i kraft 15 april 1936.

Overtredelse av reglene er belagt med straff. Jfr. § 40 i lov om skogvern av 12 februar 1932.

De tidligere utferdigede regler for innbetaling av kulturavgift opheves fra den dag disse regler trer i kraft.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

31 mars.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. kongelig resolusjon av 11 desember 1924, skal departementet herved bestemme at de ovennevnte lover skal gjelde for Tromsøysund innen de av Tromsøysund herredstyre i møte 28 februar 1936 vedtatte grenser som er sålydende:

- «1. For Storstennes for strøket fra Tromsdalselven i nord til Tverelvsnutløp. Derefter fra grinden ved Leikvang, videre i rett linje 200 m rett i øst for Heggås våningshus, derfra i rett linje 400 m rett i øst av Solstrands søndre eiendomsgrense ved sjøen.
2. For Tromsøya fra sjøen ved Breivik nordre langs Breivikelven 700 m i nordvestlig retning. Derfra videre i sydvestlig retning til vestre side av Stalheim, og videre

31 mars.

derfra i rett linje til vestre side av Gleipne, og videre i rett linje til veikrysset i Telegrafbukta (ved Nyløkken) og videre i samme retning til sjøen.»

Samtidig skal departementet i henhold til bygningslovens § 13 bestemme at bygningsrådet i Tromsøysund skal bestå av lensmannen i Tromsøysund, helserådets ordfører og 3 av herredstyret valgte medlemmer.

1 april.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Eigersund herredstyre, Rogaland fylke, i møte 9 mars 1936 vedtatte bygningsvedtekter for Eigersund bygningsdistrikt, sålydende:

Eigersund herreds bygningsdistrikt består av det område omkring Eigersund ladested som fremkommer ved at der måles 600 meter rett ut fra bygrensen på ethvert punkt.

Vedtekt til § 26 i bygningsloven.

Ingen tomt må bebygges forinnen der foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal, forsåvidt kvartalene tilhører bygherren eller selgeren.

Vedtekt til § 29 i bygningsloven.

Når bygning blir opsatt i strøk som ikke er regulert, må den som bygger rette sig efter de forskrifter som bygningsrådet gir med hensyn til plassen hvor huset skal stå, avstand fra vei o. s. v.

Hvor bygningsrådet finner det nødvendig skal grunneierne i strøket få anledning til å si sin mening.

Vedtekt til § 47 i bygningsloven.

a. Den plikt grunneierne har til å godtgjøre kommunen utgiftene som blir ved å skaffe grunn til gate, skal gjelde til det maksimum og på en sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

b. Er der ydet godtgjørelse til kommunen for gategrunn til mindre bredde og det så senere blir vedtatt å utvide gaten til større bredde, plikter grunneierne også å godtgjøre de utgifter kommunen får med dette inntil maksimum i loven, og på en slik måte som foreskrevet i lovens § 47.

Vedtekt til § 48 i bygningsloven.

Bygningsrådet kan som regel nekte at der blir bygget hus på tomter som ikke har vei og kloakk som foreskrevet i lovens § 48, 1.

Grunneiere som efter at denne vedtekt er trådt i kraft, 1 april. bygger på sine eiendommer, plikter å godtgjøre kommunen op til $\frac{1}{2}$ av utgiftene til å oparbeide gate av inntil 15 m bredde og ved nedlegning av kloakkrør til en størrelse av 305 mm diameter i overensstemmelse med § 48, 3 i bygningsloven.

De samme regler skal også gjelde for oparbeidelse av eldre vei som går inn i regulert gate.

Kan gaten bare bebygges på én side, plikter ikke grunneierne å godtgjøre kommunen mer enn $\frac{1}{4}$ av utgiftene til gate i full bredde, som altså blir å betale av grunneierne på den bebyggede side av gaten.

Når særlige grunner foreligger, kan formannskapet helt eller delvis frafalle kravet på den godtgjørelse som kommunen etter de ovenfor nevnte regler har krav på.

Vederlagssummen blir utjevnet mellom grunneierne etter lengden på hver tomt til gaten — målt langs reguleringslinjen. Ved fordelingen blir den gatelengde som samtidig blir oparbeidet, å se som en enhet.

Dersom kommunen legger ned større kloakk enn 305 mm, skal grunneierne godtgjøre kommunen $\frac{1}{2}$ av den sum en 305 mm vilde koste. Med dette mener en utgiftene til kloakkrør, kummer, gravning, sprengning, overbredselse og legning av rørene og opsetning av kummer til en 305 mm kloakk.

Det samme gjelder også eldre kloakker som blir gjort større, og som grunneierne ikke tidligere har ydet godtgjørelse til overensstemmende med § 48, 3.

Ellers gjelder for utredning av vederlag, for oparbeidelse av gate og nedlegning av kloakk de samme regler som er fastsatt i lovens § 46, 3 for godtgjørelse med hensyn til gategrunn.

Dersom en grunneier har tomt som ikke ligger direkte til gate, men har adkomst til denne, kan han bli pålagt å delta i utgiftene i et forhold som blir avgjort ved skjønn på kommunens bekostning, men således at erstatningen ikke kommer til å stå i noe misforhold til den verdiforøkelse eiendommen får ved at gaten blir oparbeidet.

Private gater (passasjer) blir i så måte å regne for offentlige gater, som ikke må stenges således at en hindrer adkomst for politiet eller brandvesenet.

Vedtekt til § 57 i bygningsloven.

- a. For opmåling og skylddelingsforretninger blir å betale: Når jordvidden ikke er større enn 1000 m² kr. 30,00

1 april.	Til dette kommer et tillegg for hvert over-			
	skytende.....	1 000 m ²		
	til og med...	5 000 »	kr.	5,00
	for hvert overskytende 1000 m ²			
	til og med...	20 000 »	»	2,00
	—»—	1000 m ²		
	til og med...	100 000 »	»	1,00

b. Dessuten for tegning av kartet:

Når jordvidden ikke er større enn	5 000 m ²	kr.	5,00
—»—	10 000 »	»	10,00
—»—	20 000 »	»	20,00
—»—	50 000 »	»	25,00
—»—	100 000 »	»	40,00
Når jordvidden er over 100 000 m ²		»	50,00

I de forannevnte gebyrer for skylddelings- og opmålingsforretninger inngår godtgjørelse for medhjelp, instrumenthold, attestert avskrift av forretningen, betaling til kartvidner og skylddelingsmenn, samt de nødvendige avskrifter m. v. på tinglysningspapir. Kartvidner og skylddelingsmenn får som vederlag kr. 4,00 for hver forretning.

Skylddeling- og opmålingsforretninger blir å beramme av den som skal bestyre forretningen.

Rekvirenten har selv å sørge for at eierne av tilstøtende naboeiendommer og andre som berøres av forretningen blir behørig varslet om berammelsen.

Berammelsen med påtegning om foretatt tilsigelse (vedtatt varsel) må leveres tilbake til forretningens bestyrer senest dagen før avholdelsen.

For avskrift av eldre kartforretning blir å betale:

Når jordvidden ikke er større enn	5 000 m ²	kr.	5,00
» — » » » »	10 000 »	»	10,00
» — » » » »	20 000 »	»	15,00
» — » » » »	50 000 »	»	25,00
» — » » » »	100 000 »	»	40,00
» — er over	100 000 »	»	50,00

Vedtekt til § 61 i bygningsloven.

Bygningsrådet kan nekte at der blir bygget hus — bestemt til varig tilhold for mennesker — på en tomt, dersom det ikke til alle tider er anledning til tilstrekkelig godt drikkevann. Blir der tvist om dette, skal helsrådet avgjøre spørsmålet.

Vedtekt til § 62 i bygningsloven.

1 april.

Dersom det skal bygges hus på tomter utenfor regulert strøk, må de enten ligge ved en vei — bestemt til offentlig trafikk — eller ha forbindelse med en slik vei ved en adkomst som blir godkjent av bygningsrådet. Dersom den som skal bygge ikke har rett på en slik forbindelsesvei, må han sikre sig sådan rett ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Vedtekt til § 63 i bygningsloven.

Innenfor byggedistriktet skal det være forbudt å sette op sildemelfabrikk, benmølle, talgsmelteri, tarmrenseri, kruttfabrikk og lignende.

Herredstyret kan gjøre undtagelse fra denne bestemmelse dersom bygningsrådet enstemmig tilrår dette.

Vedtekt til § 68 i bygningsloven.

Trapp i gate må ikke gå lenger frem enn 30 cm. Det er ulovlig å ha nedgang til kjelleren fra gaten.

Vedtekt til § 97 i bygningsloven.

Bygningsrådet kan kreve at der på taket av større bygninger skal ligge en stige av ildfast materiell.

Vedtekt til § 98 i bygningsloven.

Alle hus skal ha tak og avløpsrenner. Er der anledning dertil, skal de knyttes til husets kloakk.

Vedtekt til § 129 i bygningsloven.

Finner bygningsrådet at det er påkrevet, kan det til enhver tid kreve at der blir sørget for godt tilholdsrum for arbeiderne i kvilestundene og nødvendig w.c. på byggestedet. Helserådet kan gi nærmere bestemmelser med hensyn til dette.

Vedtekt til § 137 i bygningsloven.

Bygningsrådet forbeholder sig rett til å godkjenne den fagmann som tar på sig byggearbeidet under et slikt ansvar og på sådan måte som er foreskrevet i lovens § 137.

Vedtekt til § 144 i bygningsloven.

For anmeldelse av byggemelding skal betales efter denne takst:

§ 1. For all lovbeftalt anmeldelse av nybygg
skal betales kr. 10,00

For all lovbeftalt anmeldelse av tilbygg, påbygg
og innredningsarbeide skal betales » 6,00

1 april. For all lovbefalt anmeldelse av nye uthus, skur, midlertidig opsatte bygninger og lignende betales. . . kr. 5,00

For all annen lovbefalt anmeldelse — når undtas almindelige ildsteder — skal betales . . . » 2,00

§ 2. Tilsyn med byggearbeider og påvisning av gate-linjen og gatehøider:

1. For tilsyn med nye byggearbeider og hovedreparasjon av eldre hus i 1ste etasje betales:

For inntil 20 m² grunnflate kr. 2,00

fra 20 m² til 80 m² — » 10,00

» 80 » » 150 » — » 15,00

» 150 » » 200 » — » 20,00

» 200 » » 250 » — » 25,00

» 250 » » 300 » — » 30,00

og videre et tillegg av kr. 5,00 for hvert overskytende 100 m² eller del derav.

2. For de følgende etasjer erlegges halvdelen av hvad der er bestemt for 1ste etasje. Kjeller og loft regnes ikke som etasje.

3. For skurbygninger uten vegger skal betales en tilsynsavgift på kr. 4,50 med tillegg av 12 øre for hver m² bebygget flate. For skurbygninger med vegger skal tillegget være 18 øre pr. m² bebygget flate.

4. For nødvendige uthusbygninger til gårdsbruk skal betales en tilsynsavgift svarende til $\frac{1}{4}$ av den avgift som er nevnt i punkt 3.

5. For arbeide som blir utført særskilt, og som ikke kan regnes ut efter arealet f. eks. for eldre bygninger, vannklosetter, piper som står fritt, kjeler, større ildsteder, opsetning av loddpipe med tilhørende ildsteder, opsetning av lettvegger og lignende og rummene blir benyttet som før, skal betales en tilsynsavgift av kr. 5,00 uten tillegg.

6. For opsetning av almindelige ildsteder eller når gamle blir utskiftet, uten at huset ellers forandres, skal betales en tilsynsavgift på kr. 3,00.

7. Attest for at huset er ferdig i overensstemmelse med lovens § 142 gis uten avgift.

8. Alle forannevnte avgifter og tillegg skal betales til herredskassereren mot utlevering av bygningstillatelsen.

Blir bygningstillatelsen nektet, skal ikke betales avgift. 9. De anmeldelsesavgifter som er nevnt i punkt 1 skal medlemmene av bygningrådet dele likt. De andre avgifter som gjelder tilsyn får herredskassen.

Disse avgifter blir tilbakebetalt hvis ikke byggearbeidet blir satt i verk.

Vedtekt til § 146 i bygningsloven.

1 april.

Helserådet kan kreve avløp for alt grunn-, skylle- og spillvann fra alle tomter, også fra slike som ikke er bebygget.

Vedtekt til § 150 i bygningsloven.

Bygningsrådet kan når det finner det nødvendig ta bestemmelse angående lys og renhold som nevnt i lovens § 150.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

1 april.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av bystyret i møte 24 mars 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63 for Kristiansund.

Vedtekten er sålydende:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63,1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelse av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk.»

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

2 april.

I medhald av § 1 i bygningslovi frå 22 februar 1924 skal departementet avgjera at grensone for Ørstavik bygningsdistrikt i Møre og Romsdal fylke vert utvida i samhøve med Ørsta heradstyre sitt vedtak i møte 18 desember 1935 der grensone vart fastsett soleis:

Ifrå Osebru til Rossabu gjeng grensa etter Oselvi og Rossåi. Ifrå Rosså bru til Morkaelvi skal grensa gå som det nye kartet syner, kring 100 meter utom den noverande brandkommune sine grensor. Utover (på Mork) gjeng grensa etter Morkaelvi. På Ose vert vedteke det som ligg nordanfor L. P. Ose sin eigedom.

Kongeleg kunngjering um vegavgifter m. v. i 3 april.
budgett-terminen 1936—37.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 23 mars 1936 gjort dette vedtak:

I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 22, jfr. lover frå 6 juni 1930 og 2 juni 1933, og millombils lov frå 13 mars 1936 um avgift av bensin og gummiringar for motorvogner gjeld for budgett-terminen 1936—37 desse vegavgifter og ekstraordinære avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kilogram av det vogni veg i driftsferdig stand med vanleg utstyr og tyngste tilhøyrande overstell:

3 april.

- a. Av elektriske motorvogner med drift frå akkumulator-batteri:

med luftgummiringar kr. 1,50 året,
med andre gummiringar kr. 2,00 året.
Minste avgift 10 kronor året.

- b. Av trolleybussar og motorvogner med drift frå gass-generatoranlegg og dampdrivne vogner (vegne med fullt brenselrom):

med luftgummiringar 6 kronor året,
med andre gummiringar 8 kronor året.

- c. Av motorvogner som til framdrift heilt eller i hovudsaki nyttar anna brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegne med fullt brenselrom):

med luftgummiringar 9 kronor året,
med andre gummiringar 15 kronor året.

2. Av prøvenummer som vert gjeve for heile året, 30 kronor året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsyklar 10 kronor året.

Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2 kronor dagen.

3. Av hjulringar for motorvogner (ytterdekk, luftkjerne-ringar og kompaktringar) som vert innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar, slangevernarar og felgband — 3 kronor av kvart kilogram.

Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.

Arbeidsdepartementet kann på søknad heilt eller for ein del gjeva tilbake avgift av gummiringar m. v. som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsette her og offisielt melde, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, soframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande fyremunar i vedkomande framande land.

4. Av bensin som vert innført til riket eller tilverka her, 10 øre av kvar liter.

Denne avgifti skal ogso svarast av petroleum og andre flytande brennto som vert blanda i bensin, soframt blandingi kan nyttast til drift av motorvognar.

Friteken for avgift er bensin som vert nytta til skeinegangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, ogso private, og bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2000 liter um året til anna enn drift av motorvognar.

Vidare er bensin som vert nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Arbeidsdepartementet kan fastsetja at dette berre skal 3 april. gjelda for fiskarar som har fjerdeparten av inntekti si av fisket.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kan bensin som vert bruka til kommunale og private ferjer i større mengder enn 2000 liter um året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, fritaken for avgift.

Den fyresegni som er teke inn ovanfor under 3, siste leden, um høve for Arbeidsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld ogso med umsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifti.

I tilfelle misbruk kan Arbeidsdepartementet nekta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kann Arbeidsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som vert førd ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kann gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifti som vert betalt av motorfarty som ikkje er fritekne for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pct. av bensinavgifti.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 3 april 1936.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

3 april.

Med hjemmel i lov om adgang til å bli innlagt i asyl efter eget ønske av 25 juni 1935 bestemmes:

- I. Loven settes i kraft fra 1 juli 1936.
- II. Om den sykes innleggelse og utskrivning og om hans behandling og forpleining gjelder inntil videre følgende regler:

§ 1. For i samhøve med lov av 25 juni 1935 å bli innlagt i asyl efter eget ønske kreves:

- a) Søknad fra den syke, undertegnet av ham selv og påført vidnemål fra to av hans nærmere kjente — den ene kan være innleggende læge —, om at den syke har gjort sig bekjent med ovennevnte lov og disse regler, at han derefter egenhendig har undertegnet søknaden og at denne stemmer med hans ønske.

3 april. b) Sykehistorie fra læge som bevidner, at han finner det ønskelig at den syke blir mottatt til behandling. Dette er dog unødig, hvis asyllet har kjennskap til den syke fra før, eller den syke henvender sig til asyllet og dette kan skaffe sig de fornødne opplysninger selv. Avgjørelsen herav treffes av direktøren.

c) Garanti for betalingen.

§ 2. Den syke kan når som helst, men med 14 dagers varsel, kreve å bli utskrevet og kan efter utløpet av nevnte tid ikke holdes tilbake som innlagt efter eget ønske. Kravet må fremsettes skriftlig.

Før utskrivning skjer, bør asyllet gi beskjed til den som har å varetta den sykes tarv. Det samme gjelder, når asylbestyreren finner det ønskelig å utskrive en patient.

§ 3. Behandles en frivillig innlagt i egen avdeling, men en plutselig forverrelse av tilstanden gjør det nødvendig straks å fjerne ham fra avdelingen, tar asyllet foreløbig vare på ham på den måte som tilstanden krever. Den syke er dog fremdeles å anse som frivillig innlagt.

3 april.

Kongeleg resolusjon.

I. Med heimel i §§ 11 og 4 i lov frå 16 mai 1860 um helseråd o. a., jfr. lov nr. 15 frå 6 juni 1930, og med heimel i § 3 i tuberkuloselovi frå 8 mai 1900 vert stadfesting gjevi på vedtak av Mykland heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 28 mars 1934 og 18 mars 1935, um ålmenne helsefyresegner, epidemifyresegner og fyresegn um meldeplikt når tuberkuløse sjuke skifter bustad, med eit brigade i § 27 og nokre tilsette tilvisingar i ymse paragrafar.

II. Dei ålmenne helsefyresegnene som no gjeld for heradet, stadfeste ved kongeleg resolusjon frå 6 oktober 1898, og epidemifyresegner, stadfeste ved kongeleg resolusjon frå 17 september 1900, vert sette ut or kraft frå den tid dei nye fyresegnene tek til å gjelda.

Dei nye fyresegner skal lyde so:

Helsefyresegner for Mykland herad.

1. kapitel. Tilsynet.

§ 1. Heradet skal vera delt i helsekrinsar med kvar sin tilsynsmann, vald millom medlemmer av helserådet.

Tilsynsmennene hev plikt på seg, kvar i sin krins, til å sjå etter at folk fylgjer fyresegnene.

Tilsynsmennene vert valde i fyrste helserådsmøte etter nyvald heradstyre hev byrja si verksemd, og gjør tenest til næste heradstyreval.

2. kapitel. Um husbygging.

3 april.

§ 2. Avstanden millom stovehus og matbu på den eine sida og privet, stall, fjøs, grisehus eller hønsehus må vera minst 10 meter. Pelsdyrgard må ikkje liggja nærare stovehus, matbu eller ålmen veg enn 50 meter.

Vil nokon flytja gamalt hus, setja upp nytt, eller taka til med større umvøling av stovehus, skal han gjennom tilsynsmannen segja frå til helserådet og få arbeidsplanen godkjent fyrr arbeidet tek til.

§ 3. Byggingi skal ordnast slik at bustadsromi fær mest mogeleg sol og ljøs. Ikkje noko hus må setjast slik at det tek sol burt frå andre stovehus. Grunnen under stovehus skal ein veita so godt ut at både yverflatevatn og grunnvatn fær fritt avlaup. Moldi må takast burt frå hustufti.

§ 4. Stovehus skal ha ein grunnmur som alle stader er minst 30 cm yver jordi. Han må vera godt nok isolert mot væte. Yver grunnmuren skal det vera eit isoleringslag. Der det ikkje er kjellar, skal det vera minst 60 cm, millom golv og jordi under. Grunnmuren skal ha draghol på tvo motsette sidor av minst 10×15 cm storleik. Dragholi må vera stengd av smågitra rist. Kjallar må kunne luftast gjennom minst eit vindauga.

§ 5. Golvi i nedste høgdi skal vera tette og duble med rein og turr fyll imillom. Fyll frå gamle hus må ein ikkje bruka.

§ 6. Ytterveggene i dei rom som det bur folk i skal gjeva det vern som trengst mot kulde og væte. Høgdi i romet skal vera minst 2,30 m. I rom med skråtak skal minste høgdi vera 1,30 m. Minst halvparten av golvflata må ha ei høgdi av 2,30 m. Ved nyinnreidningar i gamle hus kan høgdi under taket setjast til 2,20 m dersom helse- rådet samtykkjer i det. Kvart rom må ha eit minsteareal av 6 kvm med ei minste breidd av 1,8 m, vindaugsflata må ikkje vera mindre enn $\frac{1}{10}$ av golvflata i romet. Alkovar vert fritekne for påbødet um størleiken av vindauga.

§ 7. Kjallarar må vera reine, turre og luftige. Som kjallar reknar ein dei rom der golvet ligg lægre enn marki utanfor. Vert det innreidt bryggerhus, rullerom etc. i kjallaren, må ein syta for at det vert naudsynleg ventilasjon. Utan serskilt samtykke frå helse- rådet må ikkje kjallarrom brukast som bustadsrom.

§ 8. Frå kjøken og andre rom der det er sett inn kokeomn skal det gå ventilasjonskanal. Ventilasjonsopningi må vera i taket yver omnen. Ventilasjon til røykpipe kan gjevast løyve til.

3 april. § 9. Millombils losjhus for arbeidarar ved anlegg skal stetta dei krav som helserådet finn naudsynlege. Det må ikkje bu fleire på kvart rom enn at det er minst 10 m,³ luft til kvar mann. Kvar arbeidar skal ha eigi seng med utstyr og eige vaskestell. Der skal vera serskilt rom til turking av klæde. Romi skal verta reingjorde kvar dag.

§ 10. Finn helserådet at noko hus det bur folk i, eller annan tilhaldsstad for menneske, å vera skadeleg for helsa på grunn av væte, ureinsemd, for mange folk, mangel på ljøs, dårligt luftskifte o. likn., kan det krevja manglane retta til fastsett tid, og til dette er gjort forbjoda at romi vert brnka.

§ 11. Vil ein setja verksemd igang, skal planen fyrst leggjast fram for helserådet, og vedkomande er pliktig til ved bygget og drifti å retta seg etter dei fyresegner som helserådet gjev for å få burt ting og høve som kan vera helsefårlege.

Verksemder som er igang, er underlagt tilsynet frå helse- rådet, og vedkomande må retta seg etter fyresgnene frå dette som hev til fyremål å hindra helsefårlege ulempor.

§ 12. Helserådet hev tilsyn med arbeidsrom og verk- stadlokaler, og gjev dei fyresegner som trengst for å hindra helsefårlege ulempor i kvart einskilt høve. Helserådet kan krevja innsett dei ventilasjonsopningar som det finn naud- synlege.

Um garasjer og vølingsverkstader for motorvogner er utferda serskilde fyresegner som gjeld for heile landet, sjå kongeleg resolusjon frå 17 april 1931.

3. kapitel. Uterom, avfall og gjødsel.

§ 13. Til kvart stovehus skal det vera privet, som må liggja minst 10 m frå stovehus eller matbu. Det skal vera innreidd med ein tett binge, kasse eller tunne som lett kan tømast. Privetet må ikkje ha avsig til setehus, alfarveg eller drikkevatt.

Helserådet kan i kvart einskilt høve gjeva dei naud- turvelege fyresegner ved innreiding av nytt privet.

Er det manglar ved eldre privet so det vert stank, dei er utette eller oppfylte, eller andre mishøve, kan helserådet bjoda at detta skal rettast på. Dersom helserådet finn det naudsynleg kan det krevja strøing med torvstrø, jord eller kalk.

For større bygnader som leigegardar, møtehus, kyrkjor, fabrikkar o. l. skal det vera so mange privet som helse- rådet finn det trengst.

§ 14. Innreiding av vassklosett må for kvart tilfelle ³ april. godkjennast av helserådet som kan krevja å få seg fyrelagt plan for det påtenkte anlegg.

§ 15. Sjøppel og avfall må ikkje leggjast på stader der det kan føra med seg ulempor, eller vera helsefårleg for eigaren sjølv eller grannane hans, og ikkje nærare setehus, allfarveg eller stad der det vert teke vatn til menneske eller dyr, enn 10 meter. Det må heller ikkje leggjast slik at det vert undansig til nokon av ovannemnde stader.

I grender som er tettare bygde kan helserådet bjoda at det skal vera kassar for søppel og avfall. Likeeins kan det tilplikta huseigarane å leggja søppel og avfall på ein tilvist plass. Utlogor med dette kjem på eigaren.

§ 16. Slakteavfall må ikkje kastast kring husveggene, men i gjødselekjellaren eller gravast ned. Sjølvdaude dyr, eller dyr som må slaktast fordi dei er sjuke, må gravast ned so djupt som det trengst, eller brennast upp når helserådet krev det. Frå gravi må det ikkje vera undansig til vatn som folk brukar.

§ 17. Sjøppelkassar, binger og avfallsdyngjer skal tømast so tidt at ein slepp stank, overfylling eller onnor ulempe.

Fører ein gjødsel eller avfall på offentleg veg, må det gjerast slik at ein ikkje skjemmer vegen. I tettbygde strok og på mark som hallar til brunn, bekk eller annan stad der ein tek drikkevatn til menneskje eller dyr, vatn til anna husbruk eller til bruk i verksemd som umset eller lagar til nærings- eller njotingsmiddel, skal gjødselen anten snarest råd er moldast ned eller tekkjast godt til med jord. Privetgjødsel må ikkje leggjast eller spreidast nærare brunn, bekk eller annan stad der ein tek vatn som framanfor nemnt — enn 10 meter og annan naturgjødsel ikkje nærare enn 5 meter.

4. kapitel. Um drikkevatn og brunnar.

§ 18. Brunn til drikkevatn skal vera steinsett med eit ytre lag av stampa leir eller sement for å hindra tilsig av yvervatn. Andre tilskipingar ved bygging av brunn må vera godkjent av helserådet. Brunnen skal ha ein tett kant som er høgare enn marki. Han skal ha tett lok med hall på. Brunnen bør ikkje liggja i gjødsla mark. Der må ikkje vera tilsig av yvervatn eller frå avfalls- eller gjødselhaug og liknande.

Eigar av leigegard, arbeidarbustad, møtehus, fabrikk og liknande, pliktar å syta for at der er nok av reint vatn.

Helserådet kan til kvar tid forby å nytta brunn til

3 april. drikkevatn dersom det finn det utilrådeleg av umsyn til helsa å bruka vatnet.

§ 19. Brunn, bekk eller elv som det vert teke vatn frå til menneskje eller dyr og til anna husbruk, eller til verksemdar som lagar eller umsett nærings- eller njotingsmidlar, må ikkje ureinskast.

Helserådet kan forbjoda ureinsking av jordbotnen i nærleiken av vasstak, og bjoda at helsefårlege ulempor vert tekne burt. Til elv eller bekk ovanfor stader der det vert teke drikkevatn, må der ikkje leggjast avlaup for gjødsel eller liknande helseskadelege eller vondt luktande emne.

§ 20. Eigargar av isdammar som det vert teke is frå til hushald eller umsetnad, må retta seg etter dei fyresegner helserådet måtte gjeva for å hindra helsefårleg ureinsking av isen.

5. kapitel. Um næringsmidlar.

Sjå og fyresegner frå 3 mai 1935 med tillegg frå 14 juni og 1 august s. å. som er gjevne etter næringsmiddelovi frå 19 mai 1933 og som gjeld for heile landet.

§ 21. Rom der det vert tillaga, teke vare på, eller selt nærings- eller njotingsmidlar, må vera innreidde slik at romet yver alt kan verta reingjord og utlufta naudturveleg. Golv, gonger og tropper skal vaskast kvar dag. Disk og bord skal vaskast kvar dag, og hyllor og reolar gjerast reine minst ein gong kvart halvår. Vekt og målereidskapar må vera reine når dei vert brukte. Turrfeiing er forbode.

Romet må ikkje nyttast som bustad- eller soverom. Det må vera naudturveleg skilt frå privet, stall og likn. rom. Sputting er forbode.

I kvart rom skal det vera uppsett ein plakat med forbod mot sputting, og denne plakaten må vera lett å sjå. Der skal vera lett tilgjenge for tenestfolki til reint vaskevatn, såpe og reint handklæde.

Tenestfolki må leggja vinn på den strengaste reinsemd med seg sjølv og klædi sine.

Alt som ikkje høyrer til verksemdi skal haldast burte. Bord og disk som det vert selt nærings- og njotingsmidlar frå skal vera lagd med polert eller slipt stein eller anna to som væte ikkje kan trengja igjennom.

Nærings- og njotingsmidlar må haldast skilt frå andre ting, soleis at dei ikkje fær usmak eller vært ureinska.

Underlaget for og innpakkingi av varor må alltid vera reint. Nærings- og njotingsmidlar skal vera verna mot insekt, rottor og mus, ved flugeskåp, flugenett, rottesikre kjerald eller rom, eller på annan av helserådet fastsett måte. Prø-

vor som det er smakt på skal ein straks gjera til inkjes, og 3 april. ting som er brukt til dette t. d. kopp, kniv etc., skal straks verta reingjorde.

§ 22. Maskinor, reidskapar, fat, kjerald og liknande som vert brukt til laging, gøyming og sending av nærings- og nyttingsmidlar skal alltid haldast reine. Helserådet kan setja forbod mot å bruka dei dersom dei ikkje er i slik stand at dei ikkje på nøgjande måte kan gjerast reine, eller er slik laga at dei ikkje heilt sikrar vara mot urensking. Framfor inngangsdøri til verksemd i skal vera fotskrapar.

§ 23. Mjolk og rjome, liksovel til sal som til husbruk må handsamast med største reinsemd. Skal dei seljast, må dei aldri stå i bustad- eller soverom.

Ein må vera nøgje med å halda fat og kjerald reine. I mjolk og rjome som skal seljast, må der aldri blandas is. Det er forbode å drikka av mjølkespandi eller loki på dei. Alle reglar som gjeld dei der handlar med mjolk eller mjølkeprodukter, gjeld ogso kvar som leverar desse næringsmidlar, og bur i heradet, anten det so er til utsal eller privat.

§ 24. Det er forbode å føra i handel mjolk av kyr som hev kalva for mindre enn 5 dagar sidan, sameleis mjolk av kyr som lid av tuberkulose, miltbrand, jurbrand, septicæmi, febersjukdom eller langvarig diaré. Det er forbode å selja mjolk frå kyr som vert handsama med lækjemidlar som gjeng yver i mjølki, eller frå stad der personalet lid av smittsam sjukdom; vedkomande personar med tuberkulose sjukdomar med den avgrensing som fylgjer av det som er fastsett i § 10 i lov av 8 mai 1900.

Vedkomande fjøseigar eller mjølkehandlar, med bustad i heradet, er pliktig til, soframt helserådet krev det, å skaffa helseattest frå aut. dyrlækjar for buskapen, når det er mistanke um at det ikkje er som det skal vera. For på nytt å kunne få løyve til sal eller leveranse av mjolk, må det ny attest frå dyrlækjar.

§ 25. Fjøs som det vert levera mjolk frå til sal, skal vera ljose, reine og vel utlufta. I fjøset skal det vera storvask minst ein gong um året: Vasking eller kalking av golv, vegger, tak og alt inventar vaskast med grønsåpe og varmt vatn. Deretter gjenomlufting i fleire dagar. Dyri skal haldast reine og mjølkekjeraldi handsamast med den største reinsemd.

I kvart fjøs skal det vera vaskevatt, vaskefat, såpe og reint handklæde. Den som mjølkar skal ha på seg armforklæde og såpevaska hendene før mjølkingi. Spenar og jur på kyrne skal turkast godt med rein klut før mjølkingi. Etter mjølkingi skal mjølki med ein gong berast ut av fjøset.

3 april.

§ 26. Innreiding av slakteri, pylsemakeri, bakeri og liknande stader for tillaging, gøyming og handsaming av matvaror skal vera godkjende av helserådet. Dette kan ogso i kvart tilfelle gripa inn, dersom manglar ved reinhald og andre helseskadelege mishøve gjer det påkravd. Eigarane er pliktige til med ein gong å setja iverk dei pålegg helserådet måtte gjeva for å hindra at matvaror vert ureinska eller utskjemde.

Romi skal vera store, ljose, godt lufta og reine, og vera innreidde slik at dei lett kann gjerast reine.

§ 27. Til bruk for menneske må der ikkje seljast eller bjodast fram til sal eller på annan måte overdragast utskjemde eller helseskadelege matvaror, og heller ikkje bruks-ting som kan vera skadelege for helsa ved det at dei inneheld forgiftige seremne.

Det er forbode å selja nærings- eller njotingsmidlar som er tilsett emne helserådet finn å vera skadelege for helsa eller som er eigna til å løyna at vara er utskjemd.

Solenge til dei manglar det gjeld vert retta på kan helserådet forbjoda at det vert sett nærings- og njotingsmidlar som kjem frå eller avhendast frå stader der dei ikkje brukar den naudturvelege reinsemd ved laging, handsaming, gøyming og sending av vara.

I fyremål som nemnt hev helserådet rett til å krevja utlevert dei prøvor som trengst.

Helserådet kan millombils forbjoda sal og onnor overdraging av nærings- og njotingsmidlar som er komne frå eller vert seld frå stader, der det millom menneske eller dyr hev synt seg tilfelle av smittsam sjukdom; medteke her er ogso basilleberarar som kan spreidast med vara.

Der det er naudsynleg kann ordføraren i helserådet gjera det som trengst på vegne av helserådet, men må snarast råd er leggja saki fram for helserådet. Dette kan gjera vedtak um at varor som ein hev funne er skadelege skal gjerast til inkjes eller på annan måte gjerast uskadelege på vedkomande eigars kostnad.

§ 28. Alt vatn som vert bruka i verksemd i til reinhald eller tilverknad av njotingsmidlar etla til sal, må dei berre taka frå vasstak som ikkje hev vorte ureine ved avfall frå menneske, dyr, eller helsefårlege ting. Vatnet må verta tilført på ein slik måte at det ikkje kan verta gjort ureint.

Is som vert bruka ved tilverknad eller konservering av desse matvaror som fyrr er nemnd, må stetta same krav til reinsemd som dei som er nemnt um vatnet.

§ 29. Kjøt og flesk av sjuke dyr må ingen selja utan 3 april. attest frå dyrlækjaren um at det er brukeleg som menneskeføde.

§ 30. Helserådet kan nekta sal på gate av mjølk, fløyte, kjøt, kjøtvaror og bakverk.

6. kapitel. A. Um losjihus, kaffistovor og hotell.

Sjå og fyresegner frå 3 mai 1935 med tillegg frå 14 juni og 1 august s. å. som er gjevne etter næringsmiddelovni frå 19 mai 1933 og som gjeld for heile landet.

§ 31. Serveringsrom og alle rom som dei elles nyttar i losjihus og hotell, må liggja slik til at dei fær nok ljøs.

Romi dei nyttar må kunna verta oppvarma og utluftast godt. Golv, tak og vegger må vera lette å halda reine. Rom, ganger og tropper må ha kunstig ljøs når ikkje dagsljøset kjem der. Stader der dei hev matvaror liggjande, må vera turre og må kunna verta utlufta til fri luft.

§ 32. Alle romi dei nyttar skal verta godt utlufta til kvar dag, og kvar dag skal golv og postar i vindaugo verta vaska, og møblane må dei turka med ein våt klut.

Umåla bord, kjøkenbenker, fjøler o. l. skal verta reinskura kvar dag. Minst 4 gonger um året skal møblane verta vaska godt. Vegger og tak skal minst 2 gonger um året verta måla eller vaska. Kjem det urenskap på noko av veggene, skal dei straks verta gjort reine.

Vindaugo må dei vaska so ofte det trengst, ein gong kvar månad. Ganger og tropper skal dei halda reine og vaska minst 2 gonger kvar vike.

Rom for matvaror skal verta gjort reine minst 2 gonger um året; isskåp, iskassor o. l. minst ein gong i vika.

Turr feiging og støving er forbode.

Sputting på gang, tropper og golv er forbode.

§ 33. Brukt servise (bordstell) skal dei gjera godt reint, fyrr dei hev det saman med det reine. Emaljekar med sprekkar i må ikkje verta brukt. Koparkar må vera godt fortena.

Koppar, glas og andre matreidskapar skal kvar gong dei vert bruka vera heile og reine.

For oppvask av bordstell (koppar og anna bordstell) i herbyrge, losjihus, pensjonat, hotell og møterom der mat eller drykk vert bore fram er utferda serskilde fyresegner som gjeld for heile landet, sjå kgl. res. frå 2 februar 1934 (rundskr. 27 mars s. å.).

Skyller skal dei kvar dag få burt frå romi.

Det er forbode å ha sams drikkekar ved vasskjerad,

3 april. og dei einskilde kar må verta gjort reine kvar gong dei hev vorte brukt.

§ 34. Mjølkk og andre matvaror skal takast vare på slik at dei er verna mot støv og anna ureinskap; flugor, rottor, mus eller andre dyr må ikkje koma til, og dei må ikkje få usmak av andre varor. Stadene der dei hev matvaror må ikkje verta nytta som soverom.

§ 35. Matvaror må ikkje verta handsama med ureine nevar.

Tenestfolki skal ha reine og skipelege klæde.

Der skal alltid vera vaskevatn, såpe og handklæde til folki, og husbonden skal sjå etter at dette vert nytta.

Folk med smittsam sjukdom eller med sjukdom det kjem ilteve og væte frå, må ikkje laga eller bera fram mat og drikke for gjestene.

§ 36. Sæte og golv i priveter skal daglig verta gjort reine. Der dei hev tunnor eller liknande, skal dei dagleg bruka strø, og tunnene må verta tømde før dei er $\frac{3}{4}$ fulle.

I privetene skal vera papir. Fær desse romi ikkje dagsljøs, må det nyttast kunstig ljøs. Priveter og pissoarer skal liggja slik til, og haldast i slik stand at ikkje stank ifrå desse stadene skal trengja inn i rom i husi, eller åt stader der dei hev matvaror, og ikkje heller vera til ulempe for nokon granne.

Helserådet kan gjeva enda fleir forskrifter for reinhald um det syner seg å vera påkravd.

§ 37. Trekk på møblar må vera av slikt to at det er lett å desinfisera.

B. Um losjihus og hotell.

§ 38. Dei ovannemnde vedtekter gjeld ogso losjihus og hotellar.

§ 39. Kvar dag skal senger som er i bruk verta oppreidde og lufta. Dynor og putor skal dei dagleg riste. Utanpå yverbreidsla skal det vera varetrekk som kan vaskast. Underlaget skal vera dekt med laken.

§ 40. For kvar ny losjerande skal det verta skifta varetrekk, laken og putevar. For same losjerande skal det verta skifta minst ein gong i vika. Laken og putevar som hev vorte tilsølte, skal vaskast og verta umbytt med reine.

§ 41. I kvart soveromet skal det vera vaskestell: reint vatn, såpe og handklæde.

Er det flere losjerande på same romet, skal kvar av dei ha serskilt handklæ og drikkeglas.

I kvart soveromet skal det berre sova so mange at det

vert minst 12 m³ luft til kvar. 2 barn under 10 år vert i 3 april. tilfelle å rekna for eitt individ.

§ 42. Dersom verten fær kjennskap til at han hev havt nokon i losjiet som lid av smittsam sjuke, eller han hev mistanke um sovore, skal han straks melda dette til ordføraren i helserådet.

§ 43. Reglane for hus der dei sel mat og drikke gjeld ogso samlingsrom der dei hev servering.

§ 44. Tenarar må skaffast turvande ventilde, tette og varme soverom, serskilt for menn og kvinner.

7. kapitel. Um anna helsefårleggt rangstell.

§ 45.

a. Ved offentlege vasspostar, skular, kyrkjor o. s. v. er det forbode å bruka sams drikkekar.

Drikkevass-tilstellingi på desse stadene må vera godkjend av helserådet.

b. På skular er det forbode for elevar å bruka skrive-sakene åt andre.

c. Bøker frå heim med smittsam sjukdom i må desinfiserast fyrr dei vert tekne i bruk.

d. Huseigarar er ansvarlege for at rom som einkvar hev flytta or, vert reingjorde fyrr nye husleigarar flytter inn.

e. Um møterom, skular og kyrkjor er utferda serskilde fyresegner som gjeld for heile landet; sjå kongelege resolusjonar frå 25 april 1913, 20 november 1931 (med tillegg frå 16 september 1932) og 29 september 1934.

8. kapitel. Vedtekter med umsyn til smittsame sjukdomar.

§ 46. Når nokon som hev tuberkulose skifter bustad, skal det verta meldt til ordføraren i helserådet. Meldeplikt hev både den som den sjuke flytter til, og den som den sjuke flytter frå.

§ 47. Personar frå framande kommuner må ikkje verta tekne imot til pleie mot eller utan godtgjering, utan so dei hev attest for at dei ikkje lid av smittsam sjukdom. Dersom dei lid av slik sjukdom, må tilhøvet fyrst verta godkjent av ordføraren i helserådet.

Det er forbode for kvinner som lid av venerisk sjukdom å taka teneste som barnegjente.

§ 48. Kjem det tilfelle av sjukdom som det er grunn til å tru er smittsam, skal den husbonden eller den husfaren som hev meldeplikt um dette (etter § 14 i lov av 16 mai 1860) straks syta for at vedkomande på tryggjande måte

3 april. vert avstengd so godt som det er råd etter tilhøvi. Avstengjingi gjeld både den sjuke og den som passar han, og dessutan alt som den sjuke hev havt med å gjera straks fyre sjukdomen. Matvaror må ikkje vera i rom der den sjuke held til. Inntil lækjar hev kome tilstades og gjeve fyresegner, må samband med den staden der sjukdom hev byrja, og andre stader, vera so lite som råd er. Personar frå same husstand der den sjuke er må ikkje vera med i møtor eller samkomor.

Uvedkomande må ikkje koma til den bustaden der den sjuke held til. Samkomor til gjestebod eller moro må ikkje verta haldne i huset den sjuke er i, eller på tunet eller i gardsromet, utan det er absolut turvande.

Når lækjar hev kome tilstades, skal han fyrebils gjeva fyresegner og ordna med (umsyn til) avstengjing av den sjuke og dei ting som er ikring han. Likeeins skal han ordna med rensing av sjukeromet, av husbunaden, og av dei ting som den sjuke hev gjort bruk av, og andre sanitære tilhøve som finst påkravde. Ein må lata lækjaren, etter eige skyn og etter tilhøvi, gjeva fyresegnene i munnleg eller skriftleg form.

Fyresegnene må nøgje verta fylgde, og dei gjeld til lækjaren sjølv eller ordføraren i helserådet tek dei attende.

Serverar dei mjølk eller matvaror frå ein stad der det er sjukdom, må dei slutte med det, til dei fær lov av lækjar som hev vorte henta.

Kjem det sjukdom i lærarens husstand, og han bur på skulen, må skulen stengjast til lækjaren hev gjeve nærmare fyresegner.

So snart det til ordføraren i helserådet hev kome melding um nye sjukdomstilfelle og dei rådgerder som er tekne, må han vidare bruka dei rådgerder som er naudsynlege for tilfellet.

Skuleborn som dei trur hev uty, skabb eller annan smittsam hudsjukdom, skal sendast heim av læraren som må gjeva dei som hev nærmaste ansvar for borni, greide på at barnet ikkje må koma på skulen igjen fyrr det er reint og smittefritt.

Um utskiljarar av tyfusbasiller, sjå kgl. res. frå 20 oktober 1933 (og rundskriv frå Sosialdepartementet 30 november s. å.).

9. kapitel. Um offentlege boksamlingar.

§ 49. Ved utlån av bøker frå offentlege boksamlingar skal detta verta gjeve gaum på:

- a. Bøker må ikkje verta utlånt til heimar der det er smittsam sjukdom.

- b. Dersom det kjem smittsam sjuke i ein heim der dei 3 april. hev lånt bøker, skal dessa verta desinfisera fyrr dei vert utlånt til andre.
- c. Alle bøker i ei offentleg boksamling skal ein gong kvart år verta ransaka av han som stend fyre boksamlingi saman med eit medlem av helserådet. Sers skitne og utbrukte bøker skal då verta vraka.

10. kapitel. Um å halda helsefyresegnene.

§ 50. Let nokon vera innan ei viss tid som er fastsett av helserådet å taka dei rådgerder som han skulde etter helsefyresegnene, eller etter dei lovlege vedtak som helse- rådet i kvart tilfelle hev gjort, kan helserådet på ved- komande sin kostnad setja vedtaket i verk.

Helserådet slær fast kva for strok i bygdi det er som skal verta rekna for tettbygde.

Er det tvil um kven det er som i tilfelle skal retta seg etter ei påbod, kan helserådet halda seg til eigaren.

Under sers høve kan helserådet gå med på avvik frå helsefyresegnene.

Ordføraren kan alltid på vegne av helserådet taka av- gjerdslov når det er påkravd å gjera vedtak snøgt, og det ikkje er tid å venta til helserådsmøtet. Saki skal deretter snøggast råd er verta fyrelagt helserådet.

Det skal alltid vera mange nok trykte eksemplarar av desse fyresegnene til utdeling gratis og til uppslag. Dei vert å skaffa på heradskassa sin kostnad.

Bryt nokon desse helsefyresegnene, eller dei forskrifter som er gjevne med heimel i desse, so vert det å straffa etter den til kvar tid gjeldande lovgjeving.

Kongelig resolusjon.

3 april.

- I. I henhold til § 34 i lov om navigatorer samt om navigasjonseksamener m.v. av 7 februar 1936 bestemmes at loven skal tre i kraft fra 1 januar 1937 forsåvidt angår bestemmelsen i § 25 post 1, fra 1 juli 1937 forsåvidt angår bestemmelsen i § 25 post 3 og fra 1 juli 1936 for samtlige øvrige bestemmelers vedkommende.
- II. Departementet for handel, sjøfart, industri, håndverk og fiskeri bemyndiges til å treffe de i nevnte lovs §§ 17, 2net ledd, 23 og 32 omhandlede bestemmelser ved- rørende avholdelse av eksamen.
- III. I henhold til nevnte lovs § 30 henlegges tilsynet med skolene, undervisningen og eksamenene til Departementet for handel, sjøfart, industri, håndverk og fiskeri.

3 april. **Kongelig resolusjon.**

Den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 3, 2net ledd, i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 nedsettes for Nordre Høland herred, Akershus fylke, til 300 dekar.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

3 april. **Kongelig resolusjon.**

De konsesjonsgrenser som er omhandlet i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 nedsettes for Lier herred, Buskerud fylke, således:

Efter § 2, § 3 første ledd, og § 4 til 50 dekar.

Efter § 3 annet ledd til 2000 dekar.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

3 april. **Kongelig resolusjon.**

I. I medhold av lov om laks- og sjørretfiskerierne m. v. av 27 februar 1930 § 30, jfr. § 39 siste ledd, bestemmes:

1) I Storvatnet i Talvik herred, Finnmark fylke, skal bruk av kastenot være forbudt.

2) Overtredelse av forbudet er belagt med straff.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og blir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn ut året 1940.

3 april. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst og kongelig resolusjon av 25 september 1931 fastsettes jakttiden for ekorn i Troms fylke til tiden fra og med 1 januar til og med 20 januar.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939.

Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

3 april. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 skal departementet bestemme at Rygge bygningskommune i Østfold fylke opheves.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 utvides byggebeltet i Rygge til også å omfatte den tidligere bygningskommune sammesteds.

3 april. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet bestemme at den ovennevnte lov skal være gjeldende for Hunndalen i Vardal herred, Opland fylke, innen de av herredstyret i møte 14 mars 1936 vedtatte grenser som er følgende:

Det nordvestre hjørne av området er stedsbestemt ved grensepelel nr. 1 som er det sydøstre hjørne av hovedbyg-

ning i Askimengen g. nr. 70 b. nr. 5. Grensen går så i 3 april. rett linje mot syd til grensepel nr. 2 ved en stor bjerk på Stensrud nedre, g. nr. 70 b. nr. 6, ca. 130 meter vest for dennes hovedbygning. Grensen bøier så av mot sydøst i rett linje mot grensepel nr. 3 som står i vestre veigjerde ved veien til Raufoss, ca. 140 meter syd for «Voldseth» hovedbygning, g. nr. 69 b. nr. 81. Grensen går herfra i rett linje til grensepel nr. 4, som står i nordvestre hjørne av vannfilterhus for Toten Cellulosefabrik, g. nr. 69 b. nr. 20. Herfra i rett linje mot øst til grensepel nr. 5 ved stor jordfast sten på Nygard nedre, g. nr. 65 b. nr. 2, ca. 160 meter sydvest for «Åsmundrud» hovedbygning, g. nr. 65 b. nr. 46. Grensen bøier her av mot nordøst i rett linje til det sydøstre hjørne av Åsmundrud hovedbygning, g. nr. 65 b. nr. 46, og videre herfra i rett linje til grensepel nr. 6, som står i hjørnet av gjerdet mot «Løkken», g. nr. 65 b. nr. 3. Grensen går så rettlinjert til grensepel nr. 7, som står ved vestre grindstolpe ved jernbaneovergang, på banens nordre side, ca. 60 meter sydvest for «Smebakken», g. nr. 65 b. nr. 39. Grensen bøier her av mot nord over Hunnselven og fortsetter langs idrettsplassens østre plankegjærde, g. nr. 65 b. nr. 30, og videre i rett linje over Valdreschausseen til grensepel nr. 8, som står i nordre veikant av veien Brusveen—Ås, ca. 140 meter fra Valdreschausseen. Grensen går derefter i vestlig retning og følger Åsveien til grensepel nr. 9, hvor denne private vei går i nord til Ås gård, g. nr. 69 b. nr. 1. Pel nr. 9 står i hjørnet av gjerdet i vestre kant av veisving. Grensen går så rettlinjert mot vest til grensepel nr. 10, som står i gjerdet mellom eiendommene Askim, g. nr. 70 b. nr. 1, og Åslund øvre, g. nr. 69 b. nr. 8, ca. 35 meter nordvest hovedbygning Åslund øvre. Herfra fortsetter grensen i rett linje til utgangspunktet, grensepel nr. 1 i sydøstre hjørne av Askimengen hovedbygning.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

3 april.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes Kristiansund bystyres beslutning i møte 24 mars 1936 om fastsettelse av byggelinjer på begge sider av regulert vei over Løkkemyra på Nordlandet i Kristiansund således at avstanden mellom byggelinjene blir 18 meter.

I henhold til § 3 i ovennevnte lov approberes enn videre som gjeldende inntil videre den av bystyret samtidig vedtatte vedtekt i forbindelse med den ovennevnte regulering, dog med en enkelt redaksjonell endring, hvorefter vedtekten skal lyde så:

3 april. I de kvartaler som grenser umiddelbart inn til den regulerte gate skal bebyggelsen være åpen, d. v. s.: bygnningene må ikke opføres så nær nabogrense at det blir nødvendig å forsyne disse med brandvegg. Dog skal bygningsrådet kunne tillate at der på dertil egnede tomter opføres rekkehus overensstemmende med bygningslovens § 115 eller med gjeldende vedtekt tilknyttet samme.

I samme kvartaler tillates ikke bebyggelsen opført i mere enn 2 etasjer. Herfra kan bygningsrådet dispensere for såvidt angår murbygninger.

Utgiver: Byråchef C. Lampe